

نامه سرکشاده شاهزاده رضا پهلوی

به دبیر کل سازمان ملل متحد

جناب آقای بانکی مون:

ادامه تعدیات آشکار و گسترده رژیم جمهوری اسلامی به حقوق و آزادی های هموطنانم بر وخامت اوضاع ایران چنان افزوده که اتخاذ گام های بی درنگ و مناسب از سوی جنابعالی را برای پایان بخشیدن به چنین تعدیاتی امری ضروری ساخته است.

کارنامه شرم آور دولت جمهوری اسلامی در نقض مستمر موازین و اصول مسلم اعلامیه جهانی حقوق بشر و دیگر میثاق های بین المللی در باره این حقوق، که ایران از دیرباز به آن ها پیوسته است، نیازی به یادآوری ندارد. در واقع، از آغاز تسلط دولت جمهوری اسلامی بر ایران، سازمان ها و نهادهای گوناگون بین المللی، از جمله کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد، سازمان عفو بین الملل، دیدبان حقوق بشر، و فدراسیون بین المللی حقوق بشر، به کرات این دولت را متهم به نقض موازین حقوق بشر کرده و مورد سرزنش قرار داده اند.

پس از پایان انتخابات مخدوش ریاست جمهور و آغاز موج اعتراضات عمومی به دخالت های گسترده و غیرقانونی دولت در آن، رهبران رژیم با توسل به خشونت های خون بار کوشیده اند تا مردم ایران را از حق اجتماع و اعتراض به رفتار و اعمال غیرقانونی دولت و نیز طلب خواست های انباشته و برنیآورده شده خود بازدارند. من کاملاً به ابراز نگرانی و واکنش نکوهش بار و بی درنگ جنابعالی، در تابستان گذشته، به رفتار غیرقانونی دولت جمهوری اسلامی، به ویژه در «سرکوبی خشونت بار مردم ایران»، آگام و به نوبه خود سپاسگزار.

رهبران و تصمیم گیران رژیم، باری دیگر، به دعوت شما از آنان برای «احترام به آزادی ها و حقوق شهروندان ایران، به ویژه به حق تجمع و آزادی بیان و مبادله آزادانه آراء» پاسخ منفی داده اند. واقعیت آن است که در روزها و هفته های اخیر، عوامل سرکوب

و مأموران انتظامی و امنیتی و گروه های ضربتی شبه دولتی رژیم بر شدت رفتار و اعمال خشونت آمیز خویش افزوده و از انواع سلاح های سرد و گرم، برای تهدید و ارباب و متفرق ساختن تظاهرکنندگان بهره جسته اند و به این هدف از کشتن مردمان بی گناه و بی دفاع نیز ابا نکرده اند.

حتی بر پایه گزارش های رسمی و دولتی نیز شمار مجروحان و کشته شدگان و زندانیان این رویدادهای خونین تا تاریخ نوشتن این نامه از دو هزار تجاوز کرده است. بر اساس همین گزارش ها بسیاری از کسانی که به زندان های انفرادی فرستاده شده اند قربانی وحشی ترین آزارها و شکنجه ها بوده اند. مقامات دولتی حتی از تسلیم پیکر بی جان بسیاری از کشته شدگان، چه در معابر عمومی و چه در زندان ها، به خویشانانشان ابا کرده و گاه مانع از برگزاری مراسم ترحیم و تدفین قربانیان شده اند.

هولناک تر از همه این که، بر اساس سخنان و بیانیه های تهدید آمیز بسیاری از سخنگویان و مقامات رسمی حکومتی، دولت جمهوری اسلامی در آستانه اعدام شماری از زندانیان رویدادهای اخیر و آماده برای دستگیری و محاکمه شمار دیگری است که متهم به رهبری یا شرکت در تظاهرات و یا اعلام پشتیبانی از خواست های مشروع هموطنانشان شده اند. تردید نمی توان کرد که در چنین محاکمه هایی اثری از احترام به هیچ یک از موازین آئین های دادرسی عادلانه به چشم نخواهد خورد و متهمان پیش از حضور در دادگاه نیز متحمل انواع فشارها و شکنجه های روحی و جسمی خواهند شد.

جناب آقای دبیر کل:

با توجه به واقعیاتی که برشمرده ام، ضرورت و فوریت اقداماتی که باید برای پایان بخشیدن به تجاوز گسترده و مستمر دولت جمهوری اسلامی به موازین حقوق بشر در ایران صورت می گیرد بی نیاز از تأکید است زیرا دامنه این تجاوز خشونت بار و روزافزون به ابتدائی ترین حقوق میلیون ها تن از مردم ایران به ابعادی فاجعه بار رسیده. ادامه چنین اوضاعی در ایران به حق باید تهدیدی جدی و بالقوه نسبت به صلح و امنیت منطقه و در نهایت امر جامعه بین المللی شمرده شود. جامعه بین المللی، و بالطبع سازمان ملل متحد، این تهدید را به ویژه از آن رو باید نگران کننده تلقی کند که با بحران پرمخاطره دیگری همزمان شده است؛ بحران ناشی از پافشاری جمهوری اسلامی بر ادامه تلاش برای دسترسی به

تکنولوژی، و در نهایت امر، سلاح های هسته ای در بی اعتنائی کامل به تعهدات بین المللی ایران و در خودداری از اجرای قطعنامه های مکرر شورای امنیت سازمان ملل متحد.

برپایه احساس نگرانی و مسئولیتی عمیق است که به خود اجازه می دهم به حضرتعالی پیشنهاد کنم با بهره جوئی از اختیارات فوق العاده و منحصر به فرد خود به عنوان عالی ترین مقام اجرائی سازمان ملل متحد به پایان بخشیدن به روند خطرناک رویدادهای اسف بار کنونی در ایران یاری رسانید. اتخاذ تصمیمات زیر، به نظر من، می توانند در رسیدن به این هدف مؤثر واقع شوند:

- فراخواندن جمهوری اسلامی ایران به آزادکردن بی درنگ همه کسانی که تنها به اتهام شرکت در تظاهرات و تجمعات و راه پیمائی های مسالمت آمیز اخیر و یا پشتیبانی از آن ها دستگیر و زندانی شده اند. تا زمان اجرای این پیشنهاد، رهبران جمهوری اسلامی ایران باید حق همه زندانیان را به برخورداری از همه امکانات قانونی برای رد اتهام و دفاع از خویش و نیز حق مسلم آنان را به دیدار با نزدیکانشان تأمین کنند؛
- تعیین و اعزام نماینده شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد به ایران به منظور بررسی کامل ماهیت، مشخصات و ابعاد موارد نقض حقوق بشر، به ویژه از سوی مراجع قضائی، مأموران امنیتی و انتظامی، اعضای سپاه پاسداران و گروه های ضربتی و شبه دولتی جمهوری اسلامی؛
- تشویق دولت های عضو سازمان ملل متحد، به ویژه اعضائی که از دیرباز متعهد به تأمین و اجرای اصول حقوق بشر بوده اند، به فراخواندن سفرای خویش از ایران به نشان حمایت این دولت ها از آزادی ها و حقوق مردم ایران و در عین حال برای تأکید بر نگرانی و اعتراض عمیقشان به نقض گسترده و آشکار این حقوق از سوی دولت جمهوری اسلامی ایران.

من، همراه با همه هموطنان ستم دیده ام و همه مردم آزاد و آزادی خواه جهان، سپاسگزار خواهم بود اگر جنابعالی به ضرورت اقدامات بی درنگ برای پیشگیری از حدوث بحرانی فاجعه آمیز انسانی در ایران توجهی درخور مبذول دارید.

با شایسته ترین احترام،

رضا پهلوی

